

[Rasting.]

bør han bære byrden, så bør han arve gården. Der ligger ingen diskvalifikation af kvinderne heri. Der er arveret for kvinder også til den danske trone.

Jeg vil dernæst udtale min glæde og tilfredshed med de regler, der er blevet indsat i forslaget til den nye grundlov vedrørende frihedsrettighederne, borgerrettighederne, altså det enkelte menneskes ret overfor samfund og stat. Jeg hilser som et fremskridt den tanke at indføre en ombudsmandsinstitution og den tanke at indføre forvaltningsdomstole, hvorved den enkelte borger skulle føle sig bedre stillet i sin mulighed for overfor domstolene at fastslå sin ret, når det drejer sig om administrative overgreb. Jeg hilser det som et fremskridt, at der i det nye grundlovsforslag er optaget en bestemmelse om, at ethvert spørgsmål om ekspropriationsaktens lovlighed og ekspropriationserstatningers størrelse kan indbringes for domstolene, eventuelt for særlige ved lov oprettede ekspropriationsretter, hvor, som det ærede medlem hr. Karl Olsen i går fremhævede, den kombination af juridisk indsigt og forretningsmæssig sagkundskab, som er betingelsen for en løsning af disse sager, kan komme til sin ret.

Jeg vil gerne have lov til at fremhæve de udtalelser, som den højtærede statsminister i sin fremsættelsestale fremkom med i forbindelse med spørgsmålet om domstolenes adgang til at prøve loves grundlovsmæssighed. Den højtærede statsminister fremhævede dér — må jeg have lov til at citere —, at med den tilføjelse, der er gjort til ejendomsparagraffen,

„er der ikke taget stilling til spørgsmålet om domstolenes adgang til at prøve loves forenelighed med grundloven“.

Jeg vil gerne uddybe denne udtalelse af den højtærede statsminister, idet jeg henviser til, at der i bemærkningerne til § 74 i betænkningen står:

„jfr. iøvrigt bemærkningerne til § 64“, paragraffen om domstolskontrol; denne henvisning dækker over følgende ord — jeg må atter have lov at citere —:

„Ved udformningen af bestemmelserne

i §§ 64 og 74 er ikke tilsigtet nogen ændring i den hidtidige retstilstand med hensyn til spørgsmålet om domstolenes ret til at prøve loves grundlovsmæssighed“.

Man kan se det som en ulykke eller ikke se det som en ulykke, hvis der skulle komme en sådan konflikt frem, det måtte vel afhænge af dimensionerne af de retsspørgsmål, der var tale om, men jeg understreger betydningen af det ærede medlem hr. Hans Hedtofts udtalelse i går, hvori det ærede medlem fremhævede, at det havde været meningen med disse udtalelser at henholde sig til den juridiske status quo, til den hidtil gældende retstilstand; det må, som det ærede medlem hr. Karl Olsen fremhævede, betyde den hidtidige retspraksis og ikke en eller anden luftig teori vedrørende spørgsmålet om domstolenes ret til at prøve loves grundlovsmæssighed, en kompetence, som domstolene selv i mangfoldige tilfælde har tiltaget sig, selvom den ganske vist indtil dato ikke har været brugt på den måde, at Højesteret har tilsidesat nogen lov som grundlovsstridig; men selve anerkendelsen af Højesterets og domstolenes kompetence på dette område har domstolene selv ikke været i tvivl om, og den har nu fundet almen anerkendelse ved de udtalelser, jeg citerede før.

Det var i det væsentlige de kommentarer, jeg havde at gøre til det nye grundlovsforslag. Jeg vil ende, som jeg begyndte, med at sige, at det forekommer mig, at det er et godt stykke arbejde. De implicerede personer har gjort sig umage, og når vi går ud til befolkningen, synes jeg ikke, det er nødvendigt at oppiske nogen folkestemning på dette punkt. Vi skal blot ganske roligt sige til vælgerne: tænk nu dette arbejde igen; det er de samme gamle tanker, vi har levet på siden junigrundlovens tid, i moderne klædebon. Tænk jer godt om, tag det nu hellere — det er et tilbud, der ikke så let kommer igen i vor generation.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Der er et punkt, som i mine øjne i høj grad skæmmer det ellers i det store og hele fornuftige grundlovsforslag, der, som statsministeren udtrykte det, er en udbygning af vort folke-